

üvegellenzők védtek két oldalról a künn üldögélőket, mégis különös szokásnak találtuk ezt a türelmes és hosszadalmas künn üldögélést egy pohár sör, egy fekete vagy egy pohár bor mellett.

De megkaptuk az időjárás részéről a meglepetést Olaszország felé is. Azt megint tudtam, hogy az azúrparton mindig szép idő van, hiszen azért «azúrpart» a neve, mégis kellemes meglepetés volt számunkra a gyönyörű tavaszi időjárás december végén, karácsony napjaiban! A napon nem bírtuk a felsőkabátot! Bámultuk a tenyészetet már a vonatból: szántóföldek helyett mindenfelé szőlőskertek, a fák közt aig van lombhullató, annál több a ciprus, aztán megint ciprus és újra ciprus. Váltakozik vele a pinia, megint pinia és újra pinia, — megjelenik először egyesével, aztán csoportosan a pálma, kaktusz, a gyümölcsöstől sárgálló és pirosuló narancs- és citromfa; a vasútállomásokon lógnak a virágtartók élővirágokkal, mint nálunk nyáron. Ahol kiszállunk, látunk kell, hogy nyíló rózsák piroslottak messziről a szabad ég alatt, december végén. Egész pálmáigetek, pálmásorok következtek, aztán hidegebb időben végigkísért a szép kék égboltozat, a délszaki növényzet Velen-céig, sőt az olasz-osztrák határig.

Itt vár az utolsó utiterven kívüli meglepetés: holdvilágos éjjel. Felséges havas tájak váltakoznak egymással és eszünkbe juttatják, hogy hiszen menet is láttunk ilyeneket az esős-havas-ködös időn át is és akkor különösen a bércek közé ékelt Innsbruckról mondtuk, hogy fejlejtethetetlenül szépfekvésű, rút hálatlanság részünkről, hogy egy hónapig nem gondoltunk rá.

Szemrehányásokkal halmozzuk el önmagunkat s ezek közt legsúlyosabbik az utolsó: mennyi múzeum, színház, természeti szépség, hány nagyszerű épület van Budapesten, amit éveken át, itt élve, meg sem néztünk, külföldre menve csupa füllé és szemmé váltunk. Miért?

Török Pál.

A Bartha Miklós-Társaság Magyar Föld-estje 1929 február 27-én a Vigadóban. Ez a lelkes magyar csoport — mint a programból olvassuk — harcot indított a már-már tulságosan egyoldalú és a néplektől hovatóvább elszakadó városi intellektuel-kultúránk ellen. Eddig csak vitaestélyeken szólalt föl a magyar föld érdekében, ezentúl kultúresteket is rendez, hogy a nép szellemé-

ben dolgozó írókat, költőket közelebb hozza a magyar közönséghez.

Versekkel, novellákkal egy egész kis írói gárda szerepelt az első, jólsikerült estén. Csupa fiatalok, de legtöbbjük már nem ismeretlen az irodalom barátai előtt: *Erdélyi József, Boross Sándor, Tereszényi György, Kodolányi János, Pintér Ferenc, József Attila, Simon Andor, Illyés Gyula, Féja Géza, Bányai Kornél, Barths Gyula, Somogy Pál, Baló Elemér* színművészek és *Bergmann Teréz* a költők legjava verseiből szavaltak. *Kósa György Bartók Béla* régi táncdalai közül játszott s néhány saját szerzeményét is bemutatta. *Medgyaszay Vilma Kodály*-dalokat énekelt. *Németh László Nép és író* c. tanulmányát olvasta fel, mely a *Napkelet* mult számában jelent meg. Hangulatos bevezetést mondott *Szigethy Endre*, a *Bartha-Miklós-Társaság* irodalmi elnöke. Beszédéből megjegyeztük ezt a néhány szép magyar szót: «*Olaszországnak örök városa van, nekünk, magyaroknak: egy örök falunk*». Az estély erkölcsi sikere biztató ígért, hogy a magyar irodalom barátai ezentúl nagyobb érdeklődést fognak tanúsítani a *BarthaMiklós-Társaság* nemes törekvései iránt. vl.

Tudományos élet.

A Magyar Történelmi Társulat, úgy látszik, programjába vette a tudományt népszerűsítő előadásokat, melyek útján a legújabb külföldi kutatások eredményeit akarja a társulati ülésekre járó közönséggel megismertetni. Az efféle munka ugyan nem tartozik szorosan a tudományos társulatok feladatai közé, de a vállalkozás csak szép eredménnyel járhat, ha a társulat továbbra is olyan kiváló előadókat tud szerepeltetni, mint *Angyal Dávidot*, ki az első ilyen előadást tartotta Rudolf trónörökösről. Angyal a jeles bécsi levéltáros, Oskar v. Mitis Rudolff-könyvéhez fűzte reflexióit és ismert művészi érzékével rajzolta meg a trónörökös lelki összerokkadását. Mitis és Angyal meggyőzően bizonyítják be, hogy Rudolf öngyilkos volt és hogy készült az öngyilkosságra. A legapróbb adat, az elejtett szó, a gesztus, minden az öngyilkosságot bizonyítja a sok romantikus variánssal szemben. Nem is annyira itt van a probléma, mint inkább az öngyilkosság okainak megjelölésében. Angyal tisztára a trónörökös leromlott idegállapotával ma-